

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu har jeg været meget omhyggelig med at læse forretningsordenen, og jeg har forstået, at man slet ikke behøver at stille spørgsmål. Det er her, hvor man bare kan sige noget.

Men jeg vil selvfølgelig være glad for at høre, hvad der er forklaringen på, at Det Radikale Venstre ikke vil være med til at lægge et massivt pres på fødevarereproducenterne, et pres, som jeg tror er adskilligt hårdere end det med at opruste Forbrugerrådet, nemlig ved at sige til dem: Hvis I ikke laver en frivillig ordning, så laver vi en obligatorisk ordning, også selv om den kun kommer til at ramme jer og den selvfølgelig er skadelig for jer.

For jeg tror faktisk, at det vil medvirke til, at fødevarereproducenterne, der er kloge mennesker – i hvert fald når man trykker dem på tegnebogen – så vil finde en løsning sammen med ministeren.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Så tror jeg bare, hr. Per Clausen skal gøre op sig selv, hvem det er, han vil ramme. Er det fødevarereproducenterne, eller vil han bistå forbrugerne i deres valg af fødevarer? Mit fokus er, at vi skal have lavet en ernæringsmærkning, som bistår og vejleder forbrugeren i købsituationen. Mit mål er ikke at genere fødevarereindustrien helt generelt, men jeg kan komme lidt i tvivl om, hvorvidt det er det, som er Enhedslistens mål.

Kl. 21.05

Jeg vil bare sige, at forbrugeren efter min opfattelse altså ikke bliver vejledt af, at der gælder et sæt regler for de danskproducerede fødevarer og et andet sæt regler for de fødevarer, som vi importerer fra udlandet. For hvis vi forsøger at lade de udenlandske varer omfatte af ensidige danske regler, bryder vi jo det indre markeds regler, og så får vi simpelt hen en EU-sag på hal-sen. Det er ingen vel interesseret i?

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Geday. Så er det hr. Poul Henrik Hedeboe som ordfører.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

På SF's vegne vil jeg godt takke Enhedslisten for at være kommet med det her forslag.

Så vil jeg prøve at sige noget, der favner både Danmark, befolkningerne i Europa og Venstre – måske endog ledende socialdemokrater.

Jeg vil om det her sige: Det er en god lejlighed til at komme til at diskutere det område her, og det er interessant, at ministeren har spillet positivt ud med en vilje til at få reel og ordentlig oplysning ud til forbrugerne via mærkningen.

Historisk set kom ministerens forgænger, som også var konservativ, i løbet af den tid, jeg har siddet herinde i Folketinget, med en anden ordning, som var trafiklysordningen. Den var jeg også glad for som et godt input, og den kunne strengt taget lige så godt have været bag forslaget her. Jeg kan med glæde konstatere, at der er vilje rundtomkring til at gøre noget. Det er derfor, jeg kan tillade mig at inkludere befolkningen, Venstre og det hele.

Men det her kommer også i en tid, hvor der både i Danmark og med hensyn til varer, der kommer ind over vores grænser, er penge i at lave dem anderledes end, skal vi sige deres naturgrundlag.

Selvfølgelig forarbejder vi varer, men der er en tendens til at blive meget kreative i den forarbejdning, så der bliver tilsat noget berigende. Det hedder det, men i min optik kunne man godt kalde det noget andet end berigende. Man tilsætter altså ting, som i virkeligheden efter min og SF's mening ikke så meget tilsættes for at berige en vare, men mere for at få de penge, man kan få ved at kalde det noget ekstra.

Så ender man med nogle forvirrede forbrugere, som ikke aner, hvor de er henne, og derfor er det godt, at ministeren slår på ernæringsmærkning, og at Enhedslisten har taget den idé op. Vi skal have grundlæggende ernæringsmærkning og have ryddet lidt op i den jungle af forvirring, som forbrugeren kan presses ud i.

Ud fra det synes jeg også, at det her er et område, hvor vi kunne gøre noget sammen. Det må være muligt. Vi kan ikke bare lave en ensidig dansk ordning – undskyld, Enhedslisten! – for det får vi ikke andet end ballade ud af. Men hvis vi opnår politisk enighed – fuldstændig enighed er nok lidt af en utopi, men vi må kunne gå noget af den vej her i enighed – så er vi stærke over for erhvervslivet, som godt vil noget andet.

Hr. Per Clausen har nogle gange sagt, at erhvervslivet godt vil have den ordning, at de inden for hvert enkelt produkt kan vælge den, der er bedst. Så er der totalforvirring. Den model skal vi ikke over i. Men hvis vi kan få en enig politik på området – og SF deltager gerne i det arbejde – kan vi gå ud og presse erhvervslivet. Så kan vi gå ud med information, for jeg vil tro, at ministeren så ville være parat til at informere om